

rore sedat dolenda hōis et
miseranda conditio. etia si
hac sola insaniabilis mali
peste ^{sanare} premeret. Verū ista
ei parū et tranquillitatē
exempla referre sepe galle
debueras ut sciret irasti et
sciret ignoscere. Cui si istu
ipso breuiter insertu sermo:
ne meū in se prolatu forte
cognouerit fiat magis no
ore inimici quā amici animo
me locutu. Quia si fieri possi
optare ut martino potius
episcopo quā salari tyranno
similis diceret. sed istu cui
comemoratio parū suauis
est transcam⁹ et admarti:
no nostru galle redeam⁹

Incipit epistola de obitu sancti
Martini episcopi

Arsadio uero et ho:
norio Principibus
Scti martini tu:
ronoru epi plen⁹
uirtutib⁹ et sanctitate pre:
bens infirmis multa bñfi:
tia octogesimo primo etat⁹
sue anno episcopatu⁹ aut ui:
resimo sexto apud condaten:
sem dyocesis sue uic⁹ ex:
cedens a seculo feliciter mi:
grant ad xpm transit
aut media nocte que do:
mimica habebat⁹ acturo re:
parūq; rosulib⁹ multi aut
in eius transitu pallentiu
uoces audierut in celo quod
in libro uirtutu eius pri:
mo plenius exposim⁹
Quia tū primu scti dei apud
condatensem ut dixim⁹ ui:
tu egrotare cepisset p̄ta:
ui populi ad eius transitu
sic turroni conuenerut duo
migrante grandis alteratio
inter utruq; surrexit popu:
lu dicebat enī p̄tani
Noster est monach⁹ nobis
abba exstitit nos requirim⁹
remedatu sufficiat uobis
qui dū esset in mundo xpc